

МНТК

Бр.13
Март
2013.

Лист Дома ученика средњих школа Зајечар

Домијада!

Светосавска награда нашем Дому

У Влади Србије су, 25. јанура ове године, поводом обележавања школске славе Светог Саве, уручене традиционалне Светосавске награде за 20 школа, факултета, директора, ученика, новинара... заслужних за развој образовања и васпитања у 2012. години. Међу награђенима је и Дом ученика средњих школа Зајечар! Све честитке ученицима, запо-сленима и директорки Дома Братислави Петров на овом вредном признању!

Претходна година била је нарочито успешна за наш Дом:

- добили смо Годишњу награду Града Зајечара за постигнуте резултате у области ученичког стандарда;

- Управа за јавне набавке прогласила је Дом ученика средњих школа Зајечар за најтранс-парентнијег наручиоца у категорији просвета;

- Дом је набавком најсавременијих машина (кип-казан, универзална кухињска машина, комбинована машина за прање и усисавање, фрижидер за колаче, комбиновани бојлер, уградња електро-котла) заокружио систем кухињског блока и са савршено опремљеном пекарном представља идеални склоп који омогућава припрему здравих и квалитетних оброка за 270 ученика станара Дома, јер је у систему HACCP и ISO 9001 стандарда;

- Изграђено је противпожарно степениште и уграђена електрична инсталација стабилног система за дојаву пожара, чиме је безбедност ученика употпуњена;

- Васпитни ред је на завидном нивоу што показује успех ученика;

- У Дому раде многобројне културно-уметничке и спортске секције чији рад је репрезентован на такмичењима домова: 8 првих, 12 других и два трећа места на Регионалној Домијади и једно прво, два друга и два трећа места на Републичкој Домијади 2012. године;

- наше две ученице ушле су у финале Фестивала љубавне поезије „Иван Пангарић” одржаном у Сомбору.

Али ова награда нас и обавезује да радимо још боље...

Интервју

Реч директора

ИНТИ: Због чега сте одлучили да напустите посао професора?

ДИРЕКТОРКА: Имала сам недељни фонд часова у три школе: Медицинској, Гимназији и Економској, што ми је било оптерећење, морала сам много тога да усклађујем. На пример три седнице уместо једне, распоред часова и четири до пет програма рада.

ИНТИ: Колико дуго већ радите у Дому?

ДИРЕКТОРКА: У Дому сам радила од 1981. до 1991. године као васпитач, а од 2001. до данас као директор, што је 22 године у овој установи.

ИНТИ: Да ли Вам се више свиђа овде или у школи?

ДИРЕКТОРКА: Што се тиче неке моје материјалне ситуације и стабилности посла, у Дому је боље, а што се тиче самог начина рада, више волим да радим са децом. Моја струка је географија и то је занимљивије него посао директора.

ИНТИ: Шта се све променило од дана кад сте почели да радите, па до данас?

ДИРЕКТОРКА: Много тога се променило од дана када сам почела да радим: услови рада, међуљудски односи, финансијска ситуација Дома. Много више се ради, зато имамо и боље резултате.

ИНТИ: Како сте се осећали како сте чули да смо најбољи Дом у Србији?

ДИРЕКТОРКА: Медицинска школа је предложила наш Дом за доделу Светосавске награде, а чула сам да ћемо добити награду један дан раније. Била сам пресрећна, узбуђена и поносна на рад ученика и свих запослених у Дому, али и на себе и мој допринос.

ИНТИ: Да ли ће то променити неке стандарде у Дому?

ДИРЕКТОРКА: Заслужили смо награду, баш зато што имамо високе стандарде у свим областима рада а трудићемо се да одржимо тај континуитет.

ИНТИ: Како је било на додели награде?

ДИРЕКТОРКА: На додели награде у Влади Србије била сам још поноснија, јер је наш Дом био један од 20 награђених, а конкурисало је више од 130 установа и појединаца. Сам протокол је био интересантан, али за мене и узбудљив.

ИНТИ: Је л' би сте можда волели да сте више у контакту са децом из Дома?

ДИРЕКТОРКА: Волела бих да више контактирам са децом из Дома, јер је то моја професија, али природа посла ми то не дозвољава довољно.

ИНТИ: Да ли Вам је некада досадио овај посао?

ДИРЕКТОРКА: Посао директора ми понекад досади, јер је веома стресан, одговоран и одузима много времена. Чак и кад сам код куће, размишљам о неким обавезама које ме чекају. У просвети сам од 1977. године, сматрам да је то најлепши посао за жену и препоручујем, посебно ученицама, да изаберу посао просветног радника. Посао директора је само за храбре, али и то неко мора да ради.

ИНТИ: Планови за будућност?

ДИРЕКТОРКА: Да се одржава постојећи ниво рада у Дому, али наравно и да се тежи ка савршенству.

ИНТИ: Порука за ученике?

ДИРЕКТОРКА: Колико год да нам се понекад не свиђа, морамо да поштујемо Кућни ред и правила понашања, да би све функционисало како треба. Не можемо само да тражимо своја права, већ да знамо и које су нам обавезе.

Андријана Марјановић

СВЕТИ САВА

И ове године, 27. јунара, у Дому је, уз присуство свих радника, наших пензионера и ученика, свечано обележена школска слава - Свети Сава. После сечења славског колача изведен је пригодан програм, који су припремили ученици, под руководством васпитачице Зорице Милојковић. Домски хор је отпевао Химну Светом Сави а Стојановић Јована и Салијевић Марјан казивали су стихове уз музичку пратњу Јелене Николић. Елмиса Хасани прочитала је образложење за доделу Светосавске награде нашем Дому.

Јубилеј

Од оснивања 1967. године кроз Дом ученика Зајечар је прошло много генерација ученика а оно што им је заједничко је младост - пуна ведрине, оптимизма, изазова и креативности.

45 година успешног рада Дома обележили смо низом активности:

- субота 19. мај - дружење са гостима из Домова ученика Пожаревац, Књажевац и Прокупље. Посетили смо Ромулијану, прошетали Поповом плажом, разменили искуства, играли на журци...

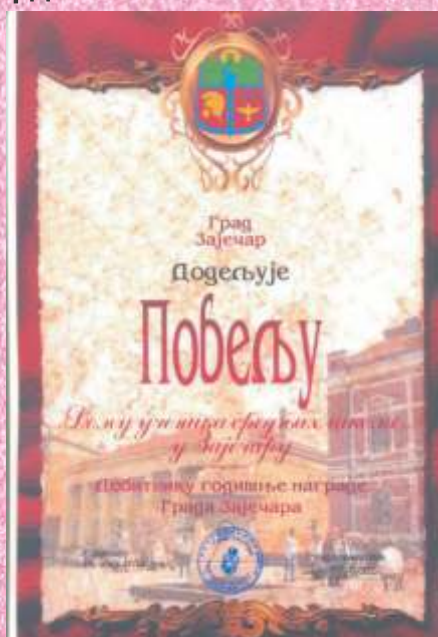
- среда 23. мај - свечана академија и прослава Дана Дома. Присуствовао је и Зоран Трнинић, помоћник министра просвете. Уручена је награда ученици генерације Ани Тодоровић.

- четвртак 24. мај - Домска слава Свети Ћирило и Методије

- среда 30. мај 19.30 - Ревизија креативности - културно-уметнички програм у сали Дома културе у Котлујевцу. Приказан је програм припремљен за Домијаду и уручене награде најбољим ученицима по васпитним групама и секцијама.

Ту су још и: промоција другог издања Монографије Дома ученика Зајечар, турнири у стоном тенису и шаху, маскенбал... и наравно Домска матура!

Јубилеј је употпунила и вест да је наш Дом добитник годишње награде Града Зајечара за 2012. годину за постигнуте резултате у области ученичког стандарда!!!

Хуманитарна акција

Фолклорна секција нашег Дома учествовала је у хуманитарној акцији за помоћ Душану Миловановићу, дечаку из Сврљига коме је неопходна операција. Ова приредба је одржана у Сали Центра за туризам, културу и спорт у Сврљигу. Поред нашег фолклора учествовали су и фолклорни ансамбли из Сврљига, школа модерног плеса, песници, глумци аматери и многи други.

Приредба је била добро посећена и успешно је прошла, прикупљена су скоро сва новчана средства за операцију малог Душана. Учесници из нашег Дома су

наступали девети по реду и извели су кореографију Ненада Петковића коју припремају за Домијаду. Након тога наступали су фолклорни ансамбли из Сврљига и Књажевца,

своју песму посвећену Душану прочитала је његова неговатељица, што је изазвало јаке емоције код присутних. Овај хумани гест никада нећемо заборавити, срећни смо што смо помогли малом Душану да сакупи новац за операцију. Ми смо се лепо провели, а публика је била одушевљена наступом наших фолклораца. Добили смо похвале организатора и позив да учествујемо 7.марта на њиховом

традиционалном концерту поводом Дана жена који се одржава на истом месту па смо успешно наступили и на тој манифестацији.

Милица Митић

Домијада!

Домијада у Зајечару!

Зајечар је био домаћин Регионалне Домијаде 2007. године, а Књажевац 2011. године. Дошло се на идеју да у 2013. години Зајечар и Књажевац буду заједнички домаћини XVIII Регионалне Домијаде и то, Књажевац за културно-уметнички део, а Зајечар за спортски део.

За наступ у Књажевцу припремили смо: драмски приказ: "ХАНИБАЛ ПОДЗЕМНИ", поетско-сценски приказ: "СЕСТРА БРАТА НА ВЕЧЕРУ ЗОВЕ", популарна музика "СВЕТЛО КОЈЕ ТРАЖИМ" Ивана Јордан, класична музика: Феликс Менделсон - "ВЕНЕЦИЈАНСКА ГОНДОЛИЈЕРА" или "ПЕСМА БЕЗ РЕЧИ", етно и народна музика: народна песма "ЈАРЕ МОЈЕ", фолклор: "ПАСТИРСКИ САН", модеран плес-балет: "ДОЛС ("DOLLS") а имаћемо представнике у

ликовном и литерарном стваралаштву и на изложби ученичких радова.

У суботу, 30. марта 2013. године у Зајечару ће се састати сви домови југо-иточног региона и одмерити снаге у спортским дисциплинама. Као и сваке године, спортови у којима ће се ученици и ученице надметати су: мали фудбал, кошарка, одбојка, стрељаштво, стони-тенис и шах.

После отварања које је предвиђено за 9 сати у Установи за спорт на Краљевици, сви такмичари ће се упутити на своја борилишта. На Краљевици ће остати такмичари за стони-тенис и дечаци који се такмиче у малом фудбалу. Девојке ће мали фудбал играти у С.Р.Ц."Миленијум". Кошарка ће се играти у сали Гимназије, док ће у одбојци надметање бити у сали О.Ш."Љубица Радосављевић Нада". Стрељаштво ће се одвијати у градској стрељани, а шах у просторијама Дома.

У малом фудбалу жреб је хтео да се у обе конкуренције у првом сусрету састанемо са Домом из Букова. Код дечака се очекује победа, али после тога нас чека сусрет са прошлогодишњим противником из финала у Лесковцу, Домом ученика из Ниша. Надамо се добром исходу и освајањем једног од прва три места. Код девојака све зависи од полуфинала, јер Дом ученика из Ниша има целу екипу која игра за клуб "Машинац". Ако остваримо победу, друго место је загарантовано.

У кошарци је слично, сем што нам је први противник у обе конкуренције Дом ученика из Ниша. Код дечака се зна да су ученици из Лесковца чланови К.К."Здравље" и да су најјачи, док код девојака одавно нису биле три екипе. Све је отворено и очекујемо позитиван исход.

Код одбојке, дечаци имају само један меч против Дома ученика из Ниша, тако да са том победом можемо на прво место. Код девојака се очекује наставак низа добрих резултата. Полуфинале играмо против Дома из Прокупља, а ако победимо идемо на бољег из меча домова Лесковац Ниш.

Стрељаштво би требало да нас обрадује добрим резултатима. У конкуренцији дечака има пет домова, док код девојака има четири дома. У обе конкуренције пуцамо четврти по реду.

Стони-тенис уз шах су најзаступљенији спортови у домовима. Код дечака има десет екипа, а први наш ривал је Дом из Ниша. Победник овог сусрета иде на Дом ученика из Црне Траве. Код девојака у конкуренцији седам домова, први сусрет је против Дома из Књажевца. Овде очекујемо добар резултат какоу екипној, такои у појединачној конкуренцији.

У шаху код дечака одмеравање снага на почетку ће бити са Домом из Алексинца, а код девојака се чека бољи из меча Лесковац Књажевац. Очекујемо да неки шахиста, ако не успе екипно, оно барем појединачно да освоји неко од прва три места.

Милан Петковић

ФЕСТИВАЛ ЉУБАВНЕ ПОЕЗИЈЕ

Након паузе од пар година, поново смо учествовали на фестивалу љубавне поезије “Иван Пангарић” који организује Дом ученика средњих школа Сомбор. Није трећи, али је нама донео срећу, па смо Милица Ковачевић, матуранткиња и ја ушле у финале, а сви финалисти, нас 17-оро, позвано је на дводневну свечаност која се одржавала у Сомбору.

За тај лепо, далеки град кренуле смо васпитачица Зорица, Милица и ја у петак 26-ог октобра. Путовање јесте било напорно, трајало је 8 часова, али смо ми са истим усхићењем са којим смо и пошле, на време стигле у Дом ученика у Сомбору. Дочекали су нас љубазно, потом смо се сместиле у прелеп дом, са предње стране окружен голим дрвећем и тек опалим лишћем у романтичним јесењим бојама и великим кошаркашким и одбојкашким тереном са задње стране.

Свечаност је почињала у 8 увече, тако да смо имале довољно времена да упознамо бар мали, централни део тог неоодољиво лепог и мирног градића

И дошло је време за најбитнији део, који је требало да се одржи у свечаној сали њихове већнице, али је из непознатих разлога, ипак одржан у Дому. Свеједно, било је **ВЕЛИЧАНСТВЕНО!**

На почетку су атмосферу загрејали њихови ученици својом гитаром, хармоником, клавиром и бајним гласовима, затим су нам на пројектору припремили

причу о осећањима и томе зашто је љубав најлепше осећање, јер је то ипак фестивал љубавне поезије. Све су употпунили васпитачи и родитељи, као и новинари и сниматељи. Свако од учесника био је посебно најављиван и прозван да прочита своју песму из књиге у којој су били одштампани радови свих финалиста. Сви смо имали трему док смо читали и ишчекивали проглашење победника, али нас то није спречило да се покажемо у најбољем светлу. Након читања, обратио нам се писац Давид Кецман и подељене су награде. Нажалост, ни Милица ни ја нисмо међу

прва три места, али смо задовољне постигнутим успехом

Након завршене свечаности, уживали смо у дружењу и песми до касно у ноћ, док су за васпитаче припремили нешто мирније дружење. Те вечери већина нас није ока склопила, или је спавала само пар сати, а ујутру смо морали да устанемо рано јер смо имали организован обилазак града

Тај викенд је био доста напоран и убрзан, али нас младе ништа не може да спречи да уживамо и дружимо се, ма из којих делова земље и света били!

Снежана Нешић #21

■ ■ ■

Један сусрет промениће све.
Он је био млад и леп.
Она лепа и паметна.
Налетели су једно на друго. Буквално.
Био је то као судар светова.
Један поглед на њу изменио је све што је знао.
Плима и осека су промениле смер у океанима, Сунчев систем се померио.

Све се то одиграло у њему, а она то није приметила, само је помислила да је Сунце на тренутак изгубило сјај пред њим.

Наставили су свако својим путем, несвесни онога што су осетили када су се погледали.

Она је сваког дана њега тражила погледом.
Он је непрестано мислио о њој.

Он се плашио се да јој приђе, да не би био исмејан, а она се плашила да покаже осећања, превише пута је била повређена.

Тако је све остало на погледима и повременом осмеху.

Милица Ковачевић

■ ■ ■

Кренула сам у живот који нисам замишљала овако.
Сањала о мирису цвећа, о крилима лептира,
о додиру неба,

о врелим уснама...

Крај тебе ми је небо било плаво само 12 дана.
Свет у који сам ушла кад си ми ти отворио врата
био је кобан за моју срећу.

Закорачила сам у пакао

мислећи да улазим у рај.
Ал' ме држао један облак.
На њему сам прешла све олује.

Али ветрови су избрисали трагове.

Остала је само пена на устима Кербера.

Без тебе немам ништа,

а с тобом сам изгубила све.

Кад несрећно заволиш,
кад све наде даш,

кад осмехе препустиш тами,
кад не знаш одакле си кренула и докле дошла,
остану ти само изгубљене године.

Снежана Нешић

Buongiorno Italia

Doš'o je i taj dan...Ekskurzija...Jedva smo čekali da krenemo put divne evropske zemlje, put Italije. Putovali smo skoro 16 sati ali nam nije bilo dosadno. Prvo mesto koje smo videli bio je jedan gradić na moru, Lido Di Jesolo. Ovaj grad ima oko 20 hiljada stanovnika. Prostire se oko 15 km na

obali. Plaže su prelepe, pune suncobrana i sitnih školjkica... More očarava mirisom i mami sve posetioce, a ulice su prepune prodavaca. Odseli smo u jednom od hotela, i nakon burne i neprospavane noći krenuli u obilazak severne Italije. Išli smo do Verone, obišli veliku Arenu za gladijatore, mnoge druge istorijske spomenike, ali i Julijinu kuću. To je bila velika atrakcija za nas, pogotovu za zaljubljene parove. Šetajući ulicama Verone, osećali smo se tako važno i ponosno.

Nakon Verone uputili smo se ka Firenci i Raveni. Oba grada su poznata kulturno-istorijska mesta, lepa na svoj način. Katedrala u Firenci je jedna od najlepših građevina u Italiji, dok je grob poznatog pisca Dantea glavno obeležje Ravene. Rimini je još

jedan grad na moru i veliko turističko mesto. Odseli smo u hotelu koji se nalazio 100m nadomak mora.

Pogled sa terase je bio nešto najlepše, nešto najromantičnije... Svež vazduh iz poznate italijanske banje Monte Catini nas je vraćao u život, ali isto tako kiša, koja nas je dočekala u San Marinu, izazvala je mnoge prehlade. Nakon toga smo posetili jos jedno zanimljivo mesto - Pizu i poznati Krivi toranj. I gle stvarno, kriv toranj, kriva Piza, mi pokušavamo da ga ispravimo (vidi se na mnogim slikama), ali bezuspešno... Bilo je to glavno mesto za slikanje... Naravno, toranj, kao i katedrale su prelepi i privlače dosta posetilaca, a imali smo vremena i za šoping, nešto što nas je verovatno najviše obradovalo, ali nije i nase novčanike, jer smo ih potpuno ispraznili.

Najlepše smo ostavili za kraj: posetu najvećoj atrakciji Italije, mozda i njenom glavnom obelezju - Veneciji. Do ovog grada na vodi smo stigli brodom. Šetnja ulicama Venecije je nezaboravan doživljaj za svakog od nas. Sve je bilo tako usko i malo, sve je mirisalo na more, na ribu, na so, ljudi su žurili nekud, turista previše, ali svi su bili srećni i nasmejani, verovatno zbog same Venecije. To je u vazduhu. Imali smo prilike da obiđemo i najvisi toranj u Veneciji, videli

(A mi smo bili i u Rimu... i to dva dana! J.Vesić)

smo Duždevu palatu, picerije i najbitnije - gondole i prelepe gondolijere. Venecija je sama po sebi nekako posebna, da' zbog Danieli hotela u kome je noćenje 4000 evra, ili zbog simpatičnih gondolijera, ili je to zbog njene istorije...Ima nešto i u Mostu uzdaha, i u prodavnicama Swarovski dijamantata, ili u maskama koje su i obeležja Venecije. Sve u svemu grad je neobičan, pa na vodi je... Kažu da svake godine sve više tone, razlog više da se ljudi dive ovom fenomenu...I tako, naše putešestvije po Italiji je završeno, najlepše smo obišli na kraju. Ostavila je Italija veliki utisak i na mene, kao i na moje drugove, zato se nadamo da ćemo opet doći bar da bacimo pogled sa tornja i da osetimo jos jednom čari prelepe zemlje na plavom Jadranu...

Marjanović Andrijana

И МИ СМО ПУТОВАЛИ...

На крају, слободно може да се каже, успешне, школске 2011/12. године организована су два излета за раднике Дома.

Од 23-25. јуна излет на Златибор. Првог дана на путу за Златибор обишли смо Дом ученика у Крушевцу, манастир Љубостињу, посетили Врњачку бању и студентски дом у Чачку. Увече смо стигли у Ужице и сместили се у ужички Дом. Свуда су нас лепо дочекали и угостили. Другог дана смо уживали у лепотама Златибора, обишли Дрвенград - етно село смештено на размеђи Таре и Златибора. Основано је и изграђено на брду Међавник по замисли филмског

редитеља Емира Кустурице за потребе филма "Живот је чудо". Сви смо били пуни утисака, а посебно након вожње чувеном "Шарганском осмицом". Задњег дана, кренули смо кући и у повратку обишли задужбину Карађорђевића на Опленцу, Спомен парк "Шумарице" и свратили до колега у Крагујевачки дом. Вратили смо се задовољни у Зајечар.

Наредног викенда, од 29. јуна - 01. јула, организован је излет у Будимпешту. Аутобус пун радника Дома и чланова њихових породица кренуо је на Војводини. Тог дана смо свратили у Fashion Park у Инђији, обишли Суботицу и мало се одморили. Предвече смо стигли у Сомбор и тамо се сместили у Дому. Наредног јутра кренули смо у Будимпешту. Водич се трудио да нам дочара лепоте овог града (а има их на претек) и да нас упозна са његовом богатом историјом и традицијом. Дан се завршио обиласком Сент Андреје. Сутрадан смо кренули кући и повратку потражили освежење у Новом Саду и Београду.

Непосредно пред почетак школске 2012/13 год. уследио је излет у Лесковац где се одржавала чувена Роштиљијада. Тамо је била организована и школа роштиља коју су похађали и неки наши радници кухиње. У сваком случају сви који су били на Роштиљијади вратили су се задовољни, пуних стомака.

Снежана Ђорђевић

П прва група

Друга васпитна група

Седма васпитна група

Осма в

а група

Четврта васпитна група

Девета васпитна група

Десета

и група

Шеста васпитна група

Једанаеста васпитна група

Педс

Анкета

Психосоцијална клима и међуљудски односи у дому

Ученици у дому су више од збира појединаца, они чине социјални систем у оквиру којег се успостављају бројне и разноврсне не/формалне социјалне и емоционалне везе и интеракције (међусобни утицаји). Интеракције укључују односе између васпитача и ученика и између ученика међусобно. Квалитет интерперсоналних интеракција унутар дома, психосоцијална клима утиче на образовне и васпитне исходе, односно они могу бити унапређени креирањем подстицајне средине, која је подржавајућа, обојена пријатним емоцијама, пријатељска, кооперативна, опуштена.

Према многим ауторима однос васпитач - ученик је најбитнији за психосоцијалну климу, његов стил руковођења групом утиче на групну динамику и климу у групи. Односи међу самим ученицима такође значајно утичу на климу у дому. Повољно психосоцијалну климу карактерише групна кохезивност и солидарност међу ученицима, узајамно поштовање ученика и васпитача, могућност ученика да искажу своја мишљења и потребе, осећање припадности дому и васпитној групи. Ефекти повољне климе су већа учесталост просоцијалног понашања (сарадње, помагања, дељења, саосећања), а мања заступљеност социјалне повучености и агресивности.

Анкета која је спроведена у дому обухватила је 80 ученика (40 девојака и 40 дечака). Ученици су оцењивали међуљудске односе у дому и домску климу. Тврдње су оцењиване од 1 до 5, а резултати анкете приказани су у табели.

ТВРДЊА	оцена
У Дому се поштује мишљење ученика	2,87
У Дому се негује и подстиче толеранција, узајамно уважавање и поштовање	3,12
Изречене васпитно – дисциплинске мере утичу на промене у владању ученика у Дому	3,17
У Дому је присутна атмосфера бриге о другима	3,34
Волим да будем у Дому, јер се у Дому добро осећам	3,38
Знам да васпитач поштује правило поверљивости информација и право на приватност	3,41
Васпитачи се ученицима обраћају са поштовањем и уважавањем	3,54
Васпитачи се залажу за неговање и развијање добрих међуљудских односа	3,62
Када имам проблем, знам да могу да се обратим васпитачу и да са њиме отворено разговарам	3,84
У мојој соби се негује сарадња и узајамно помагање	3,89
Прихватам постојање другачијег мишљења од свог	3,93
Када сам болестан васпитач се брине за моје здравље	3,96
У Дому се осећам сигурно и безбедно	3,97
Васпитач тражи од мене да сам марљив и одговоран	4,13

У сличној анкети која је спроведена прошле године међуљудски односи су били лошије оцењени, што значи да је целокупна атмосфера у Дому боља. Да би била још боља, ево неколико постулата којих се треба придржавати:

*користимо утицај, а не моћ

*смањимо страх и присилу

*подстакнимо дијалоге и размену искустава.

Идеалан цимер/цимерка за ове ученике би требао/ла да има следеће особине: спремност за сарадњу-32 ученика, искреност-30 ученика, уредност-28 ученика, несебичност-27 ученика, друштвеност, отвореност-25 ученика, савестан однос према туђој имовини- 22 ученика, интелигенцију-16 ученика, обзирност, пажљивост-13 ученика, пријатан физички изглед- 11 ученика. добар школски успех-8 ученика и социјални статус-3 ученика. Резултати анкете говоре да ученици схватају важност појединих особина које су значајне за живот у колективу: спремност за сарадњу, искреност, уредност, друштвеност, отвореност, несебичност и савестан однос према туђој имовини.

Адријана Петковић

Omladinski centar

Zaječarska inicijativa (ZI) je nestranačko, nevladino i neprofitno udruženje, osnovano 2001. godine u Zaječaru. Misija ZI je razvoj civilnog društva i demokratije u istočnoj Srbiji, polazeći od lokalnog nivoa i sa naglaskom na mladim ljudima. Vizija Zaječarske inicijative je snažno građansko društvo koje nadzire rad svih nivoa vlasti i učestvuje u kreiranju i realizaciji javnih politika, a sve u cilju dobrog vršenja vlasti.

Zaječarsku inicijativu čine uglavnom mladi ljudi, koji su se, suočeni sa posledicama jednog autoritarnog i nedemokratskog režima na sopstvene živote i društvo uopšte, odlučili na ovakvu vrstu angažmana.

Zaječarska inicijativa je pobednik konkursa nemačke fondacije Schueler Helfen Leben (SHL) iz Berlina, maja 2009. godine. Pobednički projekat se zove Omladinski centar Zaječar i podrazumeva rekonstrukciju i opremanje zgrade u centru Zaječara, kao i sam rad omladinskog centra.

Omladinski centar raspoređen je na 2 sprata i između ostalog, obuhvata klub za mlade, konferencijsku salu i računarski info centar. Omladinski centar u Zaječaru nam nudi potpuno nove mogućnosti za aktivnije i kreativnije provođenje slobodnog vremena kroz redovna kulturna dešavanja (izložbe, koncerte i performanse), projekcije nezavisnih i dokumentarnih filmova, kurseve stranih

jezika, seriju kreativnih radionica (iz oblasti fotografije, kreativnog pisanja, crtanja, filma i stripa) kao i seriju radionica za lični i profesionalni razvoj (u oblastima kao što su web dizajn, novinarstvo, video montaža, računovodstvo i grafički dizajn).

Ambijent je jako prijatan, a petkom i subotom možete uživati u rock/metal/punk svirkama koje su uglavnom humanitarnog karaktera. Cene ulaznica su vrlo povoljne i dostupne svima (uglavnom iznose 50 dinara, ali onaj ko želi svakako može dati više s obzirom da novac ide onima kojima je pomoć najpotrebnija). Ovim putem se reklamiraju i probijaju mnogi mladi bendovi kao i tribute

bendovi koji nisu poznati široj publici i njihovi članovi su uglavnom i naši drugovi iz škole. Naravno, tu nastupaju i mnogi poznati bendovi kao što su Block Out ili Mortal Combat.

Pored svirki organizuju se i filmske večeri a bili su organizovani i dani japanske i francuske kulture. Naši drugari iz gimnazije su se prošle godine potrudili da nam približe francuski jezik, kuhinju i kulturu.

Aida i Jelisaveta

Како победити злог чаробњака?

И ове године драмска секција је, под руководством васпитачице Марије Себић, припремила већ традиционалну новогодишњу представу. Улоге су играли: Чаробњак - Ђорђе Станојковић, Вештица - Јована Славковић, Патуљак - Радомир Станковић, Сестре: Кристина Андрејев, Маја Петровић и Сунчица Вељковић, Водитељ - Милутин Лађевић, Кловн - Слађана Болботиновић, Олуја - Андријана Марјановић и Деда Мраз - Иван Јовановић.

Представа је играна у Медицинској, Економској и Техничкој школи, УГ "Дечија радост", Хигијенском заводу и у нашем Дому. Представа је била добро прихваћена, деца су била задовољна и што је најбитније, било је поклона за све. Биће нам драго да их и следеће године обрадујемо...

Андријана Марјановић

Сврљиг

Општина Сврљиг се налази у југоисточној Србији, и припада Нишавском округу. По подацима из 2002. године, Сврљиг заузима површину од 497 километара квадратних и има око 17 284 становника. Сврљиг је био средњовековно утврђење које се први пут спомиње 1019. године у повељи византијског цара Василија II Македонца. Његови остаци се налазе се изнад клисуре Сврљишког Тимока. У то време Сврљиг се звао Есверлик и био је бањско насеље. 1871. године средиште сврљишког среза је пребачено у Дервен (на турском: кланац, клисура). 1904. коначно Дервен добија статус варошице и данашње име: Сврљиг.

Смештен је у срљишкој котлини на 400 м надморске висине, око које се уздижу Сврљишке планине висине и до 1300 метра. Сврљиг има фудбалски, рукометни и карате клуб сто пружа младима изванредну прилику да се баве спортом и рекреацијом. Такође постоји и школа фолклора која има око 150 чланова узраста од 5 до 20 година. Од знаменитости, Сврљиг има Преконошку пећину, понор реке Тимок и куле и зидине старог града Сврљига. Преконошка пећина је удаљена 5 км од Сврљига и налази се одмах изнад села Преконога. Дуга је око 435 метара, са различитим висинама прелепих дворана,

украшених многобројним сталактитима и сталагмитима који описују различите облике. Пећина је некада била уређена и доступна туристима али данас је руинирана и тешко проходна. Пећину су доста оштетили трагачи за златом који верују да се негде у пећини крије огромно благо. Понор реке Тимок је дубока јама Пандирало близу села Периш, широка око 5 метара у коју се улива велика количина воде. Нико се није усудио да сиђе и завири у дубине понора, тако да она још увек није истражена. Зидине старог града се налазе близу села Палилула и доступни су туристима за посету. Простор није уређиван и тако је уствари сачуван од оштећивања и распадања.

Од културно-историјских споменика постоји велики број цркава и манастира, од којих је најпознатији манастир св. Арханђела у селу Попшица. У самом граду се налази црква св. Цара Константина и Царице Јелене, која је скоро реновирана а и порта цркве је преуређена. Од културних манифестација најпознатије су: Белмужијада, Сабор гајдаша, сусрети села, као и самостални концерти школе фолклора и плесне групе.

Белмужијада је манифестација која се традиционално одржава у августу већ 7 година уз огроман број посетилаца. Сама манифестација се организује ради справљања сврљишког старинског јела „белмуж“, који се прави од свежег овчјег и крављег сира и брашна. Поред такмичења у справљању белмужа организује се и одговарајући забавни програм. На тај начин Сврљиг је постао познатији и људи из целе земље и околних земаља посећују Сврљиг, не би ли упознали нашу културу, обичаје и забавили се на концертима познатих певача. Све остале манифестације су сличног карактера јер имају за циљ да забаве млађе и старије грађане не би ли они и даље остали да живе у овом месту. Од манифестација за младе, организује се турнир у малом фудбалу, као и песничка смотра „Дани Гордане Тодоровић“. Млади Сврљижани имају могућност да похађају основну школу „Добрила Стамболић“ као и средњу стручну школу „Душан Тривунац Драгош“ са смеровима: економски техничар, трговац, ауто механичар, металостругар и машински техничар па већина одлази на школовање у Ниш, Зајечар (има нас десетак у Дому) или Крагујевац. Млади у Сврљигу излазе у дискотеке и кафиће: „Треф“, „Занзибар“, „Спорт кафе“ и „Гаража“.

Из Сврљига потичу многе познате личности: глумица Злата Петковић, академици Сретен Петровић и Недељко Богдановић, књижевнице Виолета Јовић и Гордана Тодоровић, најпознатији травар бивше Југославије Борко Цветковић и многи други.

Немања Живановић

Наше литературе

Кад смо будни имамо исти свет, а кад сањамо сваки свој

Господине пардон! Имате нешто на ципели...

Реч, свежа, часна и без полета скљокала се на свеже ималиране ципеле смркнутог господина. Недостојна тог луксуза, он је се отараси. Иза ње је остао само масан траг. Њега неће моћи ималирати. Остаће ту као подсетник.

Одједном, улица се испуни мирисом који је упозоравао. Црвен је, сув и увлачи се у сваку пору.

Поред нас су одмарширале девојке са црвеним шаловима. Закикотале су се.

Да ли мирис потиче од шалова или од кикота?

Господину nelaгoду одавале су само његове уши и понеки паничан покушај да се ослободи кравате која у овом тренутку није доприносила његовој елеганцији.

- Зар због ципеле? упита господин губећи на елоквенцији.

Уследио је грохот. Увлачио се под кожу и глодао ми је кости. Прикривајући уши тражила сам тишину. На њеном месту је остао само ожигљак са никаквом прогнозом за опоравак.

Лавез је прекинуо агонију. Нестала је широка улица, господин са замашћеном ципелом и девојке гротеског смеха. Остао је само онај мирис у ноздрвама. Овде, имам ознојену постељину, шољу горке кафе и твој пољубац за добро јутро. Исти. Досадни.

Питам се шта ли је са оним господином.

Точаковић Кристина

Прво место на Регионалној домијади

Човек може поднети невероватно и немогуће, напори духа могу бити неочекивани и изнад сваке снаге

Величанственост једне речи можемо спознати у њеном изговору.

Звук мора долазити из твоје утробе. Једино тада, спектакуларност речи одзвања при громогласном признању. Јер ти си Човек!

Вапај бола допире из твог срца. Сваким тренем све више парчади драгоцене материје држиш у својим рукама. То су оскрнављени крајци бола. Пулсирају пред твојим очима.

Тако би ти пријао један нектар...

Сваки атом твоје снаге је сконцентрисан на бол. Она настаје у окрвављеним овојцима твоје унутрашњости. Придајеш јој исувише значаја.

Мизерно је изјашњавати се о себи као о планктону. Твој дух је задивљујућег опсега. Пронађи га!

Понори бола не могу никада срушити тврђаву оног силног у теби.

Еуфонијом се карактеришу само најлепше мелодије. Подари својом нотом најфиније нијансе. Не сакривај их у свом духу.

Планктони су малене јединице једва видљивог. Њих можда и нећеш пронаћи. Свој водич сигурно хоћеш.

Завири у најситнији делић свог срца. Видећеш да сваки и даље пулсира. Снаге има и даље.

Мораш јој сам пружити помоћ. То нико други неће урадити.

Убери из своје баште најруменији цвет и даруј га својој унутрашњости.

Искристалиши сваки атом поново. Натерај себе на то. Уклони сваки траг ништавила. Само једном имаш прилику да искористиш најдрагоценије благо живот. Не дозволи да он прође крај тебе, док се ти бориш за ситнице.

Придај му више значаја!

Схваташ да све од тебе зависи. Мисли су уперене на спасење. Дух у теби буја.

Реинкарнација постоји. Твоје срце је поново у једном комаду, био си на измаку снаге. Боли више нема.

Свет је шкољка пуна бисера. Ти си бисер. Бисери су леви и отпорни. Леви и отпорни могу све!

То је моћ човековог духа. Она лежи у свима. Треба је само пронаћи. Употребити до максимума.

Визија моћи лежи у самој речи „Човек“.

Ана Тодоровић

Друго место на Регионалној домијади

Муза учи да пише Наше литерате (Како написати причу?)

Видим орхидеју. Тако умилну. Проткану ниском перли. Зар то „р“ не звучи исувише грубо?
Поломљена је латица. Нежности више нема.

Структура увек оивичава могућности.

Колико ли је капи зноја пролила њена душа?

Монументална грађевина нестаје. Куда је побегао поветарац? Његова дужност је била „остати и на месту постојати“.

Дужности више нико не испуњава. Изневерена очекивања наносе толико боли.

Орхидејо, чујеш ли ме? Благодот предстојећих даљина још увек одјекује. А твоје поре одбијају да приме светлост. Ти не узимајући ништа крадеш од Сунца! Је ли то казна или спасење?

Чаробни нектар. Овога пута неће доћи по своју миљеницу.

Последња звезда се гаси. Симбол свих. Таштина поново настањује твоју утробу.

Зеленило твога бића прети да буде оковано. Чини ти се да чујеш звецкање ланаца.

Халуцинираш. То је цвокот смрзнутих грана.

Свет је одједном постао тако суморан...

Призивам кишу! Доћи ће да сакрије окрвављене овојке. Јер тебе је стид.

Сада жутило тако прија. Инстинкт залази у сумрачно стање. Ројеви мисли надиру.

Запиши их! Само оно дубинско може одгонетнути загонетку.

Ко је казао да стваралаштво доноси нирвану?

Скини мрачни пончо са своје интимае. Признај да у теби има боја. Боје су увек симбол нечега!

Суочавајући се са самим собом, ствараш. Додајеш својим мислима на квалитету.

Инверзно поступаш бојећи се конкретизовања. И све то уобличаваш у испрекидану целину радећи на парадоксу.

Може ли ватра нестати са лица земље? Зашто је једноставно не би вратили?

Тако би орхидеја опстала. Сада је на сваком углу вребају варнице! Желе да је претворе у пепео...

Апстрактност сеже далеко, даље од стихије. Она продире у сваки атом бића. Упија сву маштовитост. Омогућава престанак агоније. Оспособљава орхидеју да настави да живи.

Ана Тодоровић
Прво место на Републичкој домијади 2012.

Сунчана страна улице

Саплићући се о корак, маестро је зашао за ћошак. Обрисао је срчу са чела и отресао ју је пролазницима пред ноге.

Каква дрскост! Као да они немају довољно раскомаданих снова већ сад морају да пазе да се не оклизну о туђе. Уместо извињења прешао је на ону страну.

Ионако је више волео таму. Сунце је варљиво. Гле! Већ му је излизало пар лица које је крио испод отрцаног шешира. Мора га мењати!

Због њега је остао са још пар порозних речи које му неће још дуго служити.

И шта онда?

Како ће објаснити људима да му је сунце узело младост, снове и памет?

Никако.

Код њих је ваљда кренуло од позади.

Стара луталица је зинула од чуда пред маестровим упалим лицем и набубрелим, ознојеним слепоочницама.

И би му жао човека.

Маестро је у његовим очима видео само крв залазећег сунца.

Реквијем.

Кристина Точаковић
Друго место на Републичкој домијади 2012.

Црвени крст

Црвени крст је међународна, хуманитарна организација са седиштем у Женеви. Има за циљ да олакшава људску патњу, са задатком да пружа помоћ угроженима у случају ратних сукоба, природних, еколошких или других несрећа, у случају потреба за социјалном заштитом и збрињавањем али и са задатком превентивног деловања и просвећивања грађана у области здравствене и социјалне заштите и унапређења хуманитарних вредности друштва.

Идеал Црвеног крста (Црвеног полумесеца у муслиманским земљама) окупља све људе и народе на планети. Седам основних принципа чине суштину ове организације: **хуманост, непристрасност, неутралност, независност, добровољност, јединство и универзалност**. Усвојени су на XX Међународној конференцији у Женеви 1965. године.

Како је настао Црвени крст?

За време Аустријско-сардинијскога рата 24. јуна 1859. године, недалеко од Солферино, малог места на северу Италије, сукобиле су се аустријске војне јединице са савезничком француско-италијанском војском. Крвава битка која је трајала 15 сати оставила је са собом 40 хиљада рањених који су умирали на бојном пољу. Млади трговац из Женеви, Анри Динан, који се затекао у близини бојног поља, био је вођен изненадним нагоном да пружи помоћ свима у невољи. Али видевши невероватан број рањеника који су се налазили око њега, врло брзо је установио да је он сам немоћан па покушава да регрутује волонtere међу цивилним становништвом Солферино, који су се у почетку показали врло незаинтересованим. Анри Динан им тада повика „Tutti fratelli!“-„Сви смо браћа!“ и постепено, добра воља и ентузијазам тријумфују. Рањеници су одведени далеко од бојног поља, у цркве и приватне куће, где им је становништво свим срцем пружило помоћ.

Неуморан, Анри Динан се бринуо три дана и ноћи о рањеницима: доносио је да пију онима који су имали грозницу, тешио је умируће, обећавајући да ће њиховој породици пренети последњу поруку. Налази времена и да охрабри друге добровољце да помогну али они нису у могућности да пруже одговарајућу помоћ, јер им недостаје знање и потребна обука. Идеја, у почетку нејасна, почиње да се обликује у мислима Анри Динана: **да се у Солферино тада нашао велики број добровољаца који су имали добру медицинску обуку у основи, колико је непотребних патњи могло бити избегнуто и колико живота спасено?**

По повратку у Женеву, Анри Динан не може да заборави страховите сцене чији је очевидац био у Солферино. Намеће му се једино могуће решење: треба створити међународно друштво за помоћ, које би се базирало на уговору и које би правно обавезивало државе. Три године након тих догађаја, почео је да пише „Сећање на Солферино“, књигу која ће ући у анале човечанства. У књизи не описује само неподношљиве услове у којима су се нашли војници након битке, већ је јасно изнео своје идеје. Тражи да буде потписана међународна конвенција која ће осигурати заштиту цивила жртава рата и да буду створена, у свим земљама, друштва, која ће окупити добровољце обучене да пружају помоћ рањеницима на принципу непристрасности. Динанова идеја се чини у потпуности нереалном, револуционарном чак и „лудом“. За разлику од многих, генерал Гијом Анри Дифур и правник Гистав Моније, сматрају да су његове идеје и планови остварљиви. Ступају у контакт са њим и убрзо, 17. фебруара 1863. заједно оснивају „Међународни комитет за помоћ рањеницима“. Као знак заштите и распознавања усвајају црвени крст на белом пољу, обрнуто од боја швајцарске заставе. Динанова визија постаје стварност: рођена је светска организација Црвеног крста! На дан 22. августа 1864. године у Женеви је потписана прва Конвенција (постоје 4 Женевске конвенције) која се односи на заштиту рањеника у копненим снагама. Од оснивања Црвеног крста у Европи је створено 35 националних друштава. Српско друштво Црвеног крста основано је 6. фебруара 1876. године, на иницијативу др Владана Ђорђевића, угледног војног лекара, а за првог председника изабран је митрополит Михајло Јовановић.

Црвени крст Зајечар

Црвени крст Зајечар је почео са радом 28. Фебруара 1921. године. Данас, у оквиру Црвеног крста Зајечар ради група младих који су чланови омладинско-теренске јединице „Др. Коста Тодоровић“. Омадинско-теренска јединица броји око 40 волонтера, младих, хуманих људи, који без материјалне надокнаде чине хумана дела. ОТЈ учествује у хуманитарним акцијама добровољног давања крви, организује семинаре (Промоција хуманих вредности (ПХВ), трговина људима (Трафикинг), болести зависности, АИДС).

Волонтери помажу ромском вртићу који се налази у склопу Црвеног крста (додела пакетића за Нову годину, разне представе, акција „Школа за све“ прикупљање школског прибора). Организију се и хуманитарне журке због прикупљања новчаних средстава, за социјално угрожене, за здравствено оболеле и ромски вртић... 18.10.2012. године волонтери ОТЈ су организовали акцију поводом светског

дана против трговине људима. Акција је одржана у школском дворишту. Пар волонтера су сликовито приказали све фазе трговине људима, док су остали волонтери спровели анкету, којом су испитивали информисаност зајечарске омладине о трговини људима. На ову тему је у јануару на Златибору одржан семинар за едукаторе. Око 20 волонтера из разних градова је присуствовало тродневној едукацији, након које су били у обавези да одрже три самостална предавања (вршњачка едукација) да би стекли звање едукатора. Семинар су водила три

тренера, свако од њих је имао једну групу у зависности од нивоа знања волонтера о овој теми. Волонтери су имали разне радионице и предавања која ће им помоћи у даљем раду.

Волонтери из Дома, чланови ОТЈ су: Јована (51), Верица (44), Милица М. (43), Милица Г. (43), Милица М. (43), Јована С. (43), Ивана (30), Филип (4)... Придружите нам се!

Милица&Милица

У акцији добровољног давања крви учествовали су и наши матуранти.

ДАН ЖЕНА

Међународни дан жена је настао као дан борбе за економску, политичку и социјалну равноправност жена. Обележава се у знак сећања на демонстрације америчких радница у Чикагу 1909. године и њујоршки марш више од 15.000 жена које су тражиле краће радно време, боље плате и право гласа. Дан жена установљен је на Другој међународној конференцији жена социјалиста, 8. марта 1910. године у Копенхагену, на иницијативу Немице Кларе Цеткин, тадашње лидерке женског радничког покрета. У Србији се Дан жена обележава од 1914. године, а Уједињене нације 8. март су званично прогласиле Међународним даном жена 1975. године. Овогодишњи слоган Дана жена, према препоруци Уједињених нација је *"Обећање је обећање: Време за акцију да се оконча насиље над женама"*.

Поводом Дана жена момци из Домског парламента обишли су све собе на другом и трећем спрату и својим другарицама честитали празник и поклонили цвеће.

Домијаде 2012.

На Регионалној домијади у Алексинцу (културно уметничко стваралаштво) освојили смо:
- 4 прва места: драмски приказ, издавачка делатност (ИНТИ), литерарно стваралаштво (Кристина Точаковић) и уметничка фотографија (Тања Оприцић)
- 4 друга места: модерни плес, фолклор, поетски приказ и литерарно стваралаштво (Ана Тодоровић)

Наши спортисти на Домијади у Лесковцу су такође врло успешни:

Прво место освојиле су: одбојкашице, кошаркашице, женска екипа и Драгана Ђорђевић поједино у стрељаштву.

Друго место: одбојкаши, мушке и женске екипе у шаху и малом фудбалу, мушка екипа и Невена Трандафиловић поједино у стрељаштву.

Треће место: Јовановић Владан поједино у стрељаштву.

На Републичкој домијади у Нишу прво место освојила је Ана Тодоровић у литерарном стваралаштву, друго место освојиле су кошаркашице и Кристина Точаковић у литерарном стваралаштву, треће место - драмски приказ и женска екипа у стрељаштву а одбојкашице су биле четврте. На изложби ученичких радова представљали су нас домски лист ИНТИ и фотографије Тање Оприцић.

БРАВО!!!

Маскенбал

